

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Co/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215213
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov JUDr. Milana Segeča a JUDr. Petra Kvietka, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 15C/186/2012-145 zo dňa 11.09.2014, takto

rozhodol:

I/ Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II/ Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrhy navrhovateľa, ktorými uplatnil náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej v texte len zákon č. 514/2003 Z.z.), a to v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach, kde navrhovateľ vystupoval ako oprávnený a vymáhal svoje pohľadávky voči svojim dlžníkom z uzavretých úverových zmlúv. Nesprávny úradný postup videl v tom, že exekučný súd nerozhodol o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30-dňovej lehote. Vyčíslil sumu uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy v jednotlivých exekučných veciach vedených proti konkrétnym povinným, vzhľadom na dobu omeškania exekučného súdu.

Prvostupňový súd konštatoval skutočnosti zistené z jednotlivých spisov a pripojených exekučných spisov súdu:

„Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C 186/2012 vyplýva, že sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod č. EX 13502/11 voči povinnej V. N.. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný v súlade s ustanovením § 44 ods. 7,8 Exekučného poriadku. Exekučný spis sa vedie pred tunajším súdom pod sp. zn. 11Er 2112/2003. Návrh došiel na súd dňa 4.8.2003, poverenie bolo vydané 8.8.2003. Dňa 2.11.2009 bola doručená žiadosť o zmenu súdneho exekútora. 30.11.2009 bola urobená výzva na pôvodného súdneho exekútora ohľadom rozhodovania o trovách konania. Uznesenie bolo vydané dňa 18.3.2010.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 15C 161/2012 si uplatňoval žalobca nárok na náhradu a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 1066/03 voči povinnej V. S.. Pred tunajším súdom sa exekúcia viedla pod sp. zn. 11Er 1556/03. Návrh na vydanie poverenia došiel tunajšiemu súdu 12.6.2003, poverenie bolo vydané 25.6.2003. Dňa 2.11.2009 doručil oprávnený žiadosť

o zmenu súdneho exekútora. 10.2.2010 bolo vydané vo veci uznesenie o neprípustnosti exekúcie a 6.2.2012 uznesenie o zastavení exekučného konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 162/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod č. EX 1099/03 voči povinnej M. Y.. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 11Er 1725/03. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla 7.7.2003, poverenie bolo vydané 14.7.2003. Uznesením zo dňa 10.2.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a 16.2.2011 bola exekúcia zastavená.

Zo spisu pôvodne vedeného pod sp. zn. 15C 167/2012 bolo zistené, že si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 480/03 voči povinnej S. H.. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 11Er 3254/03. Návrh so žiadosťou o udelenie poverenia došiel tunajšiemu súdu 8.12.2003. Poverenie bolo vydané 16.12.2003. Dňa 8.10.2007 došla žiadosť o zmenu osoby súdneho exekútora s tým, že 10.10.2007 bola adresovaná výzva za účelom vyčíslenia trov exekútora pôvodného. Uznesením zo dňa 20.7.2009 bola vyhlásená exekúcia za neprípustnú.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C 168/2012 uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie pôvodne vedenej pod sp. zn. EX 578/06 voči povinnej U. Z.. Exekúcia pred tunajším súdom je vedená pod sp. zn. 11Er 4274/06. Žiadosť o udelenie poverenia došla tunajšiemu súdu 6.9.2006, poverenie bolo vydané 8.9.2006. Dňa 20.9.2010 adresoval oprávnený žiadosť o zmenu v osobe exekútora. Uznesením zo dňa 28.4.2011 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C 170/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 4380/06 voči povinnému L. A.. Exekučné konanie pred tunajším súdom bolo vedené pod sp. zn. 11Er 4651/06. Žiadosť súdneho exekútora došla 12.10.2006. Dňa 25.10.2006 tunajší súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi. Dňa 2.11.2009 adresoval oprávnený žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora. 20.11.2009 vyzval súd súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Následne 12.5. uznesením bola exekúcia zastavená, vyhlásená za neprípustnú a zastavená.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 171/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy pod sp. zn. EX 299/06 voči povinnému T. G.. Exekúcia bola vedená pred tunajším súdom pod sp. zn. 11Er 2040/06. Žiadosť o udelenie poverenia došla 13.4.2006. Poverenie bolo vydané 19.4.2006. Následne 30.8.2010 zaslal oprávnený žiadosť o zmenu exekútora. 9.9.2010 súd vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Uznesením zo dňa 23.5.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 172/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod č. EX 15458/11 proti povinnému O. T.. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 11Er 453/03. Žiadosť o udelenie poverenia došla 25.2.2003, poverenie 27.2.2003. Následne oprávnený zaslal súdu 2.11.2009 žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora. Tunajší súd vyzval pôvodného exekútora výzvou zo dňa 18.12.2009 na vyčíslenie trov exekúcie. Uznesenie vo veci bolo vydané 27.8.2010.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 173/2012 si žalobca uplatňoval právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 54/04 voči povinnej O. P.. Exekučné konanie je vedené pod sp. zn. 11Er 58/04. Návrh spolu so žiadosťou o udelenie poverenia došiel tunajšiemu súdu 12.1.2004, poverenie bolo vydané 20.1.2004. Následne 22.11.2010 doručil oprávnený na tunajší súd žiadosť o zmenu v osobe exekútora. 30.11.2010 súd vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Uznesením o neprípustnosti exekúcie a zastavení konania súd rozhodol 30.3.2012.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C 183/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 3716/04 voči povinnej B. P.. Exekúcia je vedená pred tunajším súdom pod sp. zn. 11Er 2522/04. Žiadosť došla 19.10.2004, poverenie bolo vydané 25.10.2004. Následne dňa 2.11.2009 zaslal oprávnený žiadosť o zmenu v osobe exekútora. 15.2.2010 súd rozhodol o neprípustnosti exekúcie.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 184/2012 si uplatňuje žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod č. EX 496/06 voči povinnému O. S.. Exekúcia je vedená pod sp. zn. 11Er 869/06. Žiadosť o udelenie poverenia došla 21.2.2006, poverenie bolo vydané 27.2.2006. Žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora došla 2.11.2009. Dňa 15.2.2010 tunajší súd uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C 185/2012 si uplatňuje žalobca právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 3811/04 voči povinnej L. W.. Exekúcia bola pôvodne vedená pod sp. zn. 11Er 2746/04. Žiadosť o udelenie poverenia došla 18.11.2004,

poverenie bolo vydané 23.11.2004. Následne 2.11.2009 doručil oprávnený žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora. Dňa 17.2.2010 okresný súd vyhlásil exekúciu uznesením za neprípustnú.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 174/2012 si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe exekúcie vedenej pod č. EX 395/07 voči povinnému Jozef Nociar. Exekúcia je vedená pod sp. zn. 11Er 1657/04. Žiadosť súdneho exekútora došla 15.6.2004, poverenie bolo vydané 17.6.2004. Následne oprávnený zaslal 2.11.2009 žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora. Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 8.2.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú.

V konaní vedenom pod sp. zn. 15C 180/2012 si uplatňuje žalobca nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo veci vedenej pod č. EX 2175/04 voči povinnej R. H.. Exekúcia bola vedená pod sp. zn. 11Er 1686/04. Žiadosť o udelenie poverenia došla 15.6.2004, poverenie bolo vydané 17.6.2004. Žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora došla 2.11.2009. Uznesením zo dňa 10.2.2010 vyhlásil tunajší súd exekúciu za neprípustnú.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 15C 181/2012 si uplatňoval žalobca náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo veci vedenej pod sp. zn. EX 2355/04 voči povinnej V. P.. Exekúcia je vedená pod sp. zn. 11Er 1665/04. Žiadosť o udelenie poverenia došla 15.6.2004, poverenie bolo vydané 18.6.2004. Následne dňa 2.11.2009 doručil oprávnený žiadosť o zmenu v osobe súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 10.2.2010 tunajší súd rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú.“

Okresný súd uznesením zo dňa 22.2.2013 spojil na spoločné konanie veci, ktoré u neho napadli pod sp. zn. 15C 160/2012, 15C 162/2012, 15C 163/2012, 15C 164/2012, 15C 165/2012, 15C 166/2012, 15C 167/2012, 15C 168/2012, 15C 169/2012, 15C 170/2012, 15C 171/2012, 15C 172/2012, 15C 173/2012, 15C 174/2012, 15C 180/2012, 15C 181/2012, 15C 182/2012, 15C 183/2012, 15C 184/2012, 15C 185/2012 a 15C 186/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou sp. zn. 15C 186/2012. Následne na pojednávaní dňa 11.9.2014 vylúčil veci, v ktorých neboli pripojené exekučné spisy na samostatné konanie, a to veci vedené pod sp. zn. 15C 160/2012, 15C 164/2012, 15C 165/2012, 15C 166/2012, 15C 169/2012, 15C 182/2012.

Okresný súd po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spismi, konštatoval, že žiadosti došli na exekučný súd na zmenu osoby súdneho exekútora do 31.5.2010. To znamená, že sa postupovalo podľa ustanovenia § 44 ods. 8 v znení do 31.5.2010. Podľa tohto zákonného ustanovenia oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Podľa ods. 9 súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Z pripojených spisov mal okresný súd za to, že exekučný súd postupoval v zmysle zákonného ustanovenia a po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Vo väčšine prípadov však následne došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a k zastaveniu exekúcie.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal okresný súd za to, že nárok navrhovateľa v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen je neopodstatnený. Síce nebolo rozhodnuté v lehote do 30-tich dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo všetkých veciach bol zachovaný zákonný postup a boli vyzvaní pôvodní súdni exekútori na vyčíslenie trov exekúcie. Navyše, keďže exekúciu súd považoval za neprípustnú rozhodol o jej neprípustnosti a následne o zastavení exekučného konania. Ohľadne prípadného prieťahu sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda mala vzniknúť alebo vznikla. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v žalobách, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko pojem zbytočné prieťahy je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne v jednotlivých exekučných spisoch vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v rovnaký deň. Na vybavenie takéhoto množstva podaní

bolo potrebné nielen materiálne, ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú príslušnú agendu. Zo všetkých uvedených dôvodov mal súd za to, že nárok žalobcu nebol dôvodný.

Okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že návrhy boli súdu doručené najneskôr do 31.05.2010, na veci aplikoval ustanovenie § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.05.2010. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. na základe zásady úspechu, keď odporca vo veci mal plný úspech, avšak v spojení s konaním mu trovy nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Ako odvolacie dôvody uviedol ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a, c, f O.s.p. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal a uvádzal najmä tieto skutočnosti:

Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa.

S poukazom na § 15 O.s.p. namietal, že upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

V konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. V tomto konaní preto bolo potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, a to prinajmenšom navrhovaným medzitymným rozsudkom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Prvým odvolacím dôvodom, na ktorý poukázal navrhovateľ bolo, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Namietal, že okresný súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania, pričom z citovaného ustanovenia je zrejmé, že možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo konať pred súdom.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť postup súdu, ktorým znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom. Musí však ísť

o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť, a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. dáva súdu možnosť prejednať vec aj v neprítomnosti účastníka, resp. jeho zástupcu. Môže tak urobiť, ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Občiansky súdny poriadok bližšie nekonkretizuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, ktorý bráni súdu vec prejednať v neprítomnosti účastníka. Takýto dôležitý dôvod, pre ktorý sa účastník nemôže zúčastniť pojednávania a žiada o jeho odročenie, sa musí vzhľadom na prekážku, ktorá mu v tom bráni vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Pritom môže ísť nielen o udalosti majúce objektívnu povahu (nezávisle od vôle účastníka), ale aj okolnosti spôsobené samým účastníkom alebo ním inak zavinené, ak ich možno v danej situácii - najmä s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a na pomery účastníka - za dôležité.

Podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávania a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 O.s.p.), a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom keď sa má pojednávania konať. Ak súd nariadi pojednávania, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka (zástupcu), treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom účastníka konania, a to v každom štádiu procesného postupu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon však bližšie nešpecifikuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni súdu prejednať vec v neprítomnosti účastníka.

Účastníci konania boli na pojednávania vytyčené na deň 11.09.2014 riadne a včas písomne predvolaní. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník uvedie také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávani ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávani zúčastniť, riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, a súčasne sú vážne (dôležité, ospravedlniteľné), ako z hľadísk objektívnych i subjektívnych (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/122/2010).

Navrhovateľ doručil na Okresný súd Zvolen dňa 05.09.2014 „návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“ z dôvodu námietky porušenia nestrannosti súdu, pretože podľa názoru navrhovateľa vo veci koná nie nestranný a zákonný sudca, a preto navrhol zrušiť nariadenie pojednávania až do konečného, ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci, pričom zároveň poukázal na to, že podal na ústavný súd sťažnosť na porušovanie základného práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces a práva na nestranný súd zriadený zákonom. Zároveň navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd po spojení všetkých vyššie uvedených vecí nariadil prvé pojednávania na deň 10.10.2013, ktoré navrhovateľ e-mailovým podaním navrhol zrušiť a prerušiť konanie, čo odôvodňoval podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho práv na zákonného sudcu, v súvislosti s rozhodnutím nadriadeného súdu o jeho námietke zaujatosti vznesenej voči všetkým sudcom okresného súdu. Okresný súd pojednávania odročil na neurčito za účelom procesného rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania. Uznesením č.k. 15C/186/2012-75 zo dňa 18.10.2013 zamietol okresný súd návrh na prerušenie konania. Toto rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom. Následne prvostupňový súd nariadil pojednávania na deň 11.09.2014. Navrhovateľ opätovne e-mailovým podaním navrhol zrušiť nariadené pojednávania a prerušiť konanie, čo odôvodňoval rovnako podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho práv na zákonného sudcu, v súvislosti s rozhodnutím nadriadeného súdu o jeho námietke zaujatosti vznesenej voči všetkým sudcom okresného súdu. Okresný súd konanie o rovnakom návrhu na prerušenie konania zastavil a vec na pojednávani riadne prejednal a vo veci meritórne rozhodol. Postup okresného súdu považuje odvolací súd za správny.

Základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je v Občianskom súdnom poriadku garantované prostredníctvom vylúčenia sudcu z jej ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre zaujatosť (§ 14 až 16 O.s.p.). Okolnosť, že o veci napriek tomu rozhoduje sudca, ktorý mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z ďalšej účasti na jej prejednávaní a rozhodovaní vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy nie je však povinnosť súdu vyhovieť návrhu oprávnených osôb (v danom prípade sťažovateľky, ktorá podala námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu) a vylúčením označených sudcov z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Jeho obsahom je len povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby (v tomto prípade návrh na vylúčenie všetkých sudcov z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť) a rozhodnúť o ňom (pozri uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 92/2013 - 9, zo dňa 13.02.2013).

O námietke zaujatosti voči sudcom okresného súdu vznesenej navrhovateľom v konaniach spojených do spoločného konania vedených na Okresnom súde vo Zvolene rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený súd uzneseniami:

č.k. 4NcC/71/2012-11 zo dňa 12.10.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 4NcC/71/2012-16 zo dňa 20.10.2012 - 15C/186/2012 a 15C/161/20132,

č.k. 4NcC/63/2012-11 zo dňa 15.10.2012 - 15C/162/2012,

č.k. 5NcC/56/2012-11 zo dňa 12.10.2012 - 15C/171/2012, 15C/180/2012,

č.k. 5NcC/61/2012-11 zo dňa 12.10.2012 - 15C/173/2012,

č.k. 4NcC/39/2012-11 zo dňa 12.10.2012 - 15C/167/2012, 15C/168/2012,

č.k. 2NcC/71/2012-11 zo dňa 15.10.2012 - 15C/170/2012, 15C/172/2012, 15C/174/2012,

č.k. 5NcC/420/2012-11 zo dňa 12.10.2012 - 15C/181/2012

č.k. 2NcC/409/2012-11 zo dňa 17.10.2012 - 15C/183/2012,

č.k. 3NcC/121/2012-11 zo dňa 16.10.2012 - 15C/184/2012

č.k. 3NcC/443/2012-11 zo dňa 17.10.2012 - 15C/185/2012,

tak, že zákonná sudkyňa JUDr. Jana Krnáčová nebola vylúčená z konania a rozhodovania zo žiadnych týchto vecí. Vylúčený bol len sudca, ktorý konal a rozhodoval v jednotlivých exekučných veciach (M. M. A.). O nevylúčení konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí bolo riadne rozhodnuté nadriadeným súdom v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. Z tohto hľadiska poukaz navrhovateľa na skutočnosť ohľadne nedostatku nestrannosti sudcu nie je dôvodný.

Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. Procesná teória hovorí o tzv. obligatórnom a fakultatívnom prerušení konania. Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená, také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Pokiaľ zo strany navrhovateľa bol podaný na prvostupňový súd návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, takýto návrh automaticky nezakladá povinnosť súdu prerušiť konanie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že Ústavný súd SR o obdobných ústavných sťažnostiach navrhovateľa, z dôvodu podania ktorých navrhoval prerušiť prvostupňové konanie, rozhodol už mnohými uzneseniami pričom navrhovateľ nebol úspešný. Navrhovateľ tak mohol mať o tom vedomosť v čase podania návrhu na prerušenie konania v tejto veci.

V uvedenom prípade nerešpektovanie požiadavky navrhovateľa na osobnú účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní nie je možné považovať za nesprávnu aplikáciu ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Rovnako nie je možné prihliadnuť ani na to, že navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Navrhovateľ sám svojou neúčastou na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, zmaril svoju možnosť vlastným zavinením dôsledne uplatňovať svoje práva a chrániť svoje záujmy, pričom Občiansky súdny poriadok (§ 101 ods. 2 O.s.p.) umožňuje v rámci princípu arbitrárneho poriadku uskutočniť konanie tak, aby bolo vydané meritórne rozhodnutie i bez súčinnosti účastníkov. Z hľadiska okolností uvedeného konkrétneho prípadu nedošlo k porušeniu práva účastníkov na spravodlivý proces bez toho, aby bola zároveň narušená plynulosť priebehu súdneho konania. Prvostupňový

súd vykonal dokazovanie v rozsahu navrhnutých dôkazov navrhovateľom, a to spismi exekučného súdu, kde navrhovateľ bol účastníkom tohto exekučného konania. Je teda zrejmé, že súd rozhodol na základe skutočností tvrdených navrhovateľom a na základe skutkového stavu zisteného vykonaním dokazovania, ktoré navrhol navrhovateľ. Právny zástupca bol včas na súdne pojednávanie predvolaný, ktorého sa nezúčastnil nie z objektívnych ospravedliteľných dôvodov, ale preto, že v dôsledku subjektívneho názoru nepovažoval svoju účasť na pojednávaní za potrebnú, predpokladajúc, že ústavnej sťažnosti bude vyhovieť, hoci vedel, že v obdobných veciach už Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol.

Odvolačný súd poukazuje na to, že prvostupňový súd vec správne právne posúdil, na súdený prípad správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z., pričom po vykonaní dokazovania oboznámením sa s predmetnými exekučnými spismi dospel k záveru, že nedošlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, a zo strany navrhovateľa boli žaloby podané bezdôvodne. Prvostupňový súd správne dospel k záveru, že nešlo o nesprávny úradný postup spočívajúci podľa tvrdení navrhovateľa o existencii prieťahov v predmetných exekučných konaniach ako jedného z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou okresného súdu, s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré si osvojil a na ktoré ako správne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), preto v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdené nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z dôvodov vyššie uvedených odvolačný súd nepovažoval žiadne odvolacie námietky navrhovateľa za dôvodné a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko návrh na náhradu trov odvolacieho konania nepodal..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.